

Vissen op vlagzalmen in de Glomma

Begin dit jaar verleidde Marcel me om in te schrijven voor de cursus vliegvissen op vlagzalm op de Glomma, die georganiseerd wordt door de Nederlandse beheerders van de camping Koppang. Toen kon de voorpret beginnen. Marcel had het droge vliegvirus al snel te pakken en regelmatig moesten we horen dat hij zijn voorraad flink aan het uitbreiden was. Gezien mijn voorkeur voor de nimf en daarmee minimale ervaring met de droge vlieg, begonnen onzekere gevoelens te knagen bij mij. De meer dan goed georganiseerde trip met vooraf een kennismakingbijeenkomst met presentaties en een cd-tje met verschillende vangende droge vlieg patronen gaf de nimfburger weer wat moed. Vanaf begin juli begon ik regelmatig een avondje vliegjes te binden en kreeg naarmate de vertrekdatum meer in zicht kwam de smaak te pakken. Ik kon met tientallen prachtige rijtjes vliegen in nieuw aangeschafte doosjes pronken.

We hadden besloten de 1700 km lange reis met mijn Volkswagen T4 te ondernemen, dan konden we afwisselend rijden, de rol van bijrijder nemen en op de achterbank slapen. Zo hadden we aan bergruimte geen gebrek, dus alles wat ons vliegvishartje en maag begeerde werd ingeladen. Natuurlijk hadden we niet alles nodig, maar alleen het gevoel dat je extra hengels, waadpakken etc. bij je hebt, gaf ons een rustig gevoel. Er was ook gedacht aan voldoende drank om het alcoholpromillage op een werkzaam niveau te houden.

De reis liep zeer voorspoedig, want vrijdag 21.30 uur reden we vanuit Heerhugowaard weg en zaterdag 15.30 uur zaten we in het middagzonnetje voor de ons toegewezen hut de aankomst te vieren. Na een blik op de rivier sloeg de angst wel toe: een enorme bak water van meer dan 100 meter breed en een vergunning voor zo'n 40 km met verschillende zijrivieren, waar moet je beginnen?

Na een heerlijke nachtrust waarin Marcel ons in slaap wiegde met een ritmische motorzaag concert stonden we op met zelfgebakken broodjes en koffie. We waren één dag voor de cursus begon gearriveerd en wilden de zondag op eigen gelegenheid ons geluk beproeven. In vol gevechtstenuue stapten we vlak bij d camping het water in. Dat viel niet mee. De enorme druk van het water was kniediep al fors, zodat het waden een sport op zich werd. Ook de watertemperatuur en het stromende water maakten dat drie-vier lagen kleding over elkaar niet overdreven was. We werden die ochtend op de feiten gedrukt, want zo op de bonnefooi gaan vissen is een lastige opgave. Ik kon één vlagzalm vangen op de nimf. Marcel en Milco bleven die ochtend op nul staan. Maar de 1e vlagzalm was binnen en we hadden nog de hele middag die door de kenners werd aangegeven als beste tijd. We verplaatsten ons een paar kilometer zuidwaarts waar de rivier zich in verschillende stromen splitst en eilandjes vormt. De stekken waren ronduit prachtig en veelbelovend, maar het leverde mij met de nimf geen enkele aanbeet op. Later op de dag zag ik op een vlak stuk een aantal vissen stijgen. Marcel en Milco hadden inmiddels een aantal kleinere vlagzalmen op de droge vlieg gevangen. Jammer genoeg moesten we terug naar de camping waar aan het eind van de middag

het ontvangst en gezamenlijk diner was gepland. Overigens hoef je in Noorwegen geen culinaire hoogstandjes te verwachten. Dit was een van de betere maaltijden. Als voorbeeld geef ik de 'Elkyak' wat Noors is voor grijze drab die wij de één na laatste avond voorgeschoteld kregen. Het leek regelrecht uit de maag van een beschonken Noor te komen.

De cursusdagen waren als volgt ingedeeld: de ochtenden werden ingevuld met werplessen, waarin verschillende worpen als de parachute worp 'reach-cast' werden geleerd. Ook werden 's ochtends favoriete vliegen gebonden met de verschillende gidsen. In tegenstelling tot de rivieren in Duitsland waren de uren in de middag de beste tijd om aan de Glomma te staan. Alle gidsen deelden de mening dat het geen zin had in de ochtend uren tijd in de rivier te besteden. De gidsen werden aan groepjes van vier cursisten gekoppeld. Elke gids bracht zijn groep naar een ander stuk rivier waar we ons uit konden leven en met veel advies uiteindelijk onze visjes begonnen te vangen.

Bij de eerste stek waar we door de Noorse gids 'Tore' heen werden gebracht, stapten we het water in op zoek naar de hoofdstromen waar we onze vliegjes met voldoende 'slack' moesten plaatsen. Ik miste verschillende aanbeetjes toen ik wat te wild een erg klein vlagzalmpje aansloeg die zich zo'n vijf meter een vliegend visje gevoeld moet hebben. Tore kwam afwisselend achter de verschillende cursisten staan en gaf ter plekke advies waar en hoe de droge vlieg te plaatsen. Het werd me duidelijk dat voornamelijk een lange 'dragvrije drift' vlagzalm zou opleveren. Met Tore achter me plaatste ik mijn vlieg in een hoofdstroom tussen twee grote keien. Er lag voldoende 'slack' om de vlieg een tiental meters dragvrij te laten drijven. Tore telde hardop achter me *one, two, three* en bij *four* dook een vlagzalm over mijn vlieg. Ik sloeg aan en een prachtige puntgave vlagzalm trakteerde mij op een mooi gevecht. Dat was heel wat anders dan de vlagzalmen in de Duitse rivieren. Ik kreeg de slag te pakken en wist die middag zeven mooie vlagzalmen te verschalken. Een van de laatste worpen plaatste ik de vlieg net achter een grote kei waar een keerstroom een gladde plek in het wateroppervlak trok. Met de parachuteworp lag er flink wat

'slack' in de stroom en de vlieg bleef enkele seconden op de aangeworpen plek rondtollen voordat hij werd weggegrist. Na een fijne dril met alles erop en eraan gleed een prachtig getekende vlagzalm van 43 cm in mijn net.

Opvallend was dat de vangsten van de anderen slecht waren en enkele hadden zelfs een blanco dag. Dit patroon bleek ook op volgende dagen. De goede stekken konden soms uit enkele vierkante meters bestaan en alleen de juiste vlieg en presentatie ervan leverde vlagzalm op. Milco wist op de derde dag zijn mindere dagen meer dan goed te maken. Hij wist met regelmaat vlagzalmen te haken en te landen. Hij introduceerde een nieuwe techniek met een eigen patroon dat hij zowel drijvend als aan het eind van de drift onder het wateroppervlak getrokken met korte bewegingen tot een ware killer maakte. Ook Marcel had aan het begin van de week zeer matige vangsten, maar liet zich niet klein krijgen en overtrof de tweede helft van de week iedereen.

Marcel ging helemaal los op de dag dat wij gefilmd werden voor de promotiefilm voor de camping en de vliegviscursus. Hij ving aan de lopende band vlagzalm op een van de mooiste stekken die we bevest hebben, tussen een aantal eilandjes met verschillende stroomnaden. Hiervan zijn veel beelden opgenomen en wij kijken uit naar deze film. Mijn vangsten waren over de hele week regelmatig met mooie uitschieters maar niet van die extreme vangsten van meer dan 40 a 50 vlagzalmen zoals Milco en Marcel.

We hebben alle drie meerdere vlagzalmen van rond en over de 40 cm gevangen met een vlagzalm van 43 cm als topper. Het vissen met de nimf viel me erg tegen en ik heb daarmee maar enkele vissen gevangen. Waar dat aan lag, kan ik niet bedenken. Ik heb gevist met verschillende technieken en een scala aan verschillende nimfen in grote, gewicht en kleur. Het blijft een raadsel want vlagzalmen vinden 90% van het voedsel onder water. Dat bleek uit de vissen die wij tijdens de middaglunch op de kampvuurtjes geroosterd hadden, want die zaten allemaal vol met gruis van stukgemalen kokerjuffers. De forel was minimaal bezet, want deze zijn al de kleine rivieren opgetrokken

om te gaan zorgen voor het nageslacht. Er zijn maar drie bruien forellen gevangen door de groep van 20 vissers zijn.

We hebben een prachtige week gehad, veel geleerd, goed gevangen en genoten van de natuur. Het is een aanrader voor iedere vliegvisser. Het vistraject rond Koppang is met zijn 40 km erg groot, divers en er zit een goede populatie vis. Maar het vissen op dit water is zeer specifiek en een zeer lastige opgave om op de bonnefooi te proberen. Wij raden aan om voor een dag een gids te regelen, want dat betaalt zich zeker uit. De Glomma biedt veel mogelijkheden en kansen op grote vangsten in aantal en grootte. De natuur is overweldigend en maakt het tot een unieke belevenis. Wij zullen zeker terug komen.

Marcel, Milco en Koos

